

Č. 12.202.

Pracovní právo: * Kandidátní listina do závodního výboru podle zák. č. 330/1921 Sb., odevzdaná předsedovi volebního výboru, může býti platně vzata zpět pouze podáním, podepsaným všemi navrhovateli podle § 12 nař. č. 2/1922 Sb., nikoli však jedině zástupcem návrhu.

(Nález ze dne 11. prosince 1935 č. 20.154/35).

V ě c: Stanislav M. a spol. v K. proti rozhodčí komisi podle zák. o závodních výborech v Kladně o volbu do závodního výboru.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: Stížnost st-lů proti výsledku volby do zřízeného závodního výboru firmy Kablo v K. byla nař. nálezem rozhodčí komise podle zák. o záv. výborech v Kladně z 12. září 1932 zamítnuta.

St-lé vytýkají ve stížnosti podané k nss-u tomuto rozhodnutí vadnost řízení a nezákonnost, kterou spatřují v tom, že rozhodčí komise neprohlásila vykonanou volbu za neplatnou, ač nebyla volebním výborem připuštěna kandidátní listina Obce průmyslového úřednictva a dělnictva, kterážto okolnost mohla mít vliv na výsledek volby, když za zvolené do záv. výboru byli prohlášeni kandidáti druhé kandidátní listiny, jež jediná byla připuštěna.

Pokud stížnost v jednotlivostech namítá především, že předseda volebního výboru tím, že sám škrtl na zmíněné kandidátní listině podpis voliče, který mu ohlásil odvolání svého podpisu, porušil zákonný předpis § 10 nař. č. 2/1922 Sb., přehlíží, že nař. rozhodnutí, ač ve své skutkové části se o této okolnosti zmiňuje, se po právní stránce s ní vůbec nezabývá a odůvodňuje svůj výrok jinými právními důvody. Že by pak pro tuto skutečnost, že totiž žal. úřad k uvedené okolnosti nepřihlédl, bylo nař. rozhodnutí stíženo procesní vadou, stížnost v žádném směru nenamítá.

Jinak zahrocuje se vývody stížnosti v jedinou námitku, formulovanou tak, že nař. rozhodnutí je vadné i nezákonné, jestliže vykonanou volbu do záv. výboru nezrušilo, ačkoliv předseda volebního výboru vydal zmocněnci volební skupiny na jeho žádost kandidátní listinu, neurčiv mu zároveň lhůtu k opravě, jak to přepisuje § 10 nař. č. 2/1922 Sb. Zastává tudíž stížnost stanovisko, že v průběhu volebního řízení při volbách do záv. výboru může volební výbor vydati zmocněnci volební skupiny předloženou kandidátní listinu jedině tenkrát, uloží-li mu zároveň provedení některé opravy a určí-li mu k tomu příslušnou lhůtu. Naproti tomu nař. rozhodnutí je založeno na opačném právním názoru, vyjádřeném tak, že zmocněnec volební skupiny může si i po té, kdy kandidátní listina byla předsedou volebního výboru uznána za způsobilou k jednání ve volebním výboru, vyžádati listinu zpět, znemožňuje tím však volebnímu výboru o listině jednati, což se rovná zpětvzetí kandidátní listiny, při čemž jsou důvody vyžádání kandidátní listiny lhostejné.

Soud musel dáti za pravdu stanovisku zastávanému stížností.

Postup při volbě do záv. výboru upraven je volebním řádem, který je pod článkem II. zařaděn do nař. č. 2/1922 Sb., jímž proveden byl zákon o záv. výborech č. 330/1921 Sb. Podle § 9 cit. nař. musí skupiny volební, které chtějí navrhovati kandidáty, své návrhy odevzdati předsedovi volebního výboru do deseti dnů po vyhlášení volby. Z osob, které kandidátní listinu podepsaly, má býti označena jedna jako zástupce návrhu. Opomene-li se toto označení, ustanoví zástupce návrhu volební výbor. Funkce tohoto zástupce kandidátní listiny je nařízením č. 2/1922 Sb. normována v § 10. Lze ji stručně definovati tak, že zástupce kandidátní listiny je prostředníkem mezi těmi, kdož listinu podávají a volebním výborem. Nedostatky, jež volební výbor v kandidátní listině shledá, oznamuje zástupci návrhu. Podstata činnosti zástupce návrhu vyčerpává se v tom, že přijímá sdělení volebního výboru, jež se týkají kandidátní listiny jím zastupované. Nelze však ze žádného ustanovení volebního řádu dojíti k úsudku, že by zástupce návrhu mohl sám z vlastní iniciativy bez podnětu z volebního výboru činiti o podané kandidátní listině nějaké dispoice. Vyzve-li ovšem volební výbor zástupce návrhu k opravě vad kandidátní listiny s určením příslušné lhůty, je další osud návrhu arci v rukou zástupce listiny, to však jen proto, že volební řád tak výslovně stanoví. Z úkolů, které volební řád zástupci návrhu přiděluje, nelze však nijak usouditi, že by zástupce návrhu mohl volně podle své úvahy o podané kandidátní listině rozhodovati. Naopak nasvědčuje § 12 odst. 1 cit. nař. č. 2/1922 Sb. zřetelně tomu, že zmocněnec návrhu zejména nemůže vůbec kandidátní listinu sám svým projevem odvolati, neboť se tak může státi — přirozeně jen do té doby, nežli bude kandidátní listina vyložena nebo vyvěšena — jedině podáním podepsaným všemi navrhovateli. Tento předpis nemá obdoby v zákoně o řádu volení do obcí č. 75/1919 Sb., který jinak nepochybně sloužil volebnímu řádu do závodních výborů za vzor. Je jím pozitivně stanoveno, že osud podané kandidátní listiny není zcela v rukou zmocněnce návrhu, který je tudíž omezen jedině na úkoly, výslovně mu volebním řádem přikázané.

V daném případě je mezi stranami nesporné, že kandidátní listina, o kterou jde, byla po opravě vady, již předseda volebního výboru uložil zmocněnci do určité lhůty odstraniti, předsedovi volebního výboru odevzdána a jím přijata. Stejně je nesporné, že zmocněnec kandidátní listiny vyžádal si listinu po té od předsedy volebního výboru zpět a že listina byla mu také vydána. Než — jak bylo shora dovozeno — vydání podané kandidátní listiny zmocněnci může se podle volebního řádu státi jedině z iniciativy volebního výboru za tím účelem, aby v listině provedeny byly určité opravy. Byla-li proto kandidátní listina vydána zmocněnci na jeho žádost bez potřeby opraviti vadu listiny, byl předpis volebního řádu porušen. To platí tím spíše, jestliže vydání listiny zmocněnci je pokládáno za odvolání návrhu, což se může státi jedině podáním podepsaným všemi navrhovateli. Opačný názor projevený v nař. rozhodnutí není podle toho, co bylo uvedeno, správný. Ježto pak nepochybně za daného stavu věci, kdy pro volbu záv. výboru zůstala pouze jediná kandidátní listina za platnou uznána, mohlo zmíněné porušení ustanovení §§ 10 a 12 volebního řádu míti podstatný vliv na výsledek volby, bylo povinností rozhodčí komise podle § 25 nař. č. 2/1922 Sb.

prohlásiti vykonanou volbu za neplatnou. Neučinila-li tak rozhodčí komise, je její rozhodnutí v rozporu se zákonem a bylo je proto nutno zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Č. 12.203.

Z á v o d n í v ý b o r y: Byl-li u rozhodčí komise podle zák. o záv. výborech uplatněn nárok na ochranu podle § 3 lit. g) zák. o záv. výborech, je ve sporu o tom, existoval-li takový nárok, otázka, zda nastal případ posledního odstavce cit. předpisu, ochranu onu vylučující, otázkou merita a nikoli příslušnosti rozhodčí komise.

(Nález ze dne 11. prosince 1935 č. 20.180/35.)

V ě c: Fma »Premier«, akc. spol. pro výrobu jízdních kol a strojů v Ch. (adv. Dr. František Rosenbaum z Prahy) proti rozhodčí komisi podle zák. o závodních výborech v Chebu o propuštění Ant. K. z práce.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e j e d n a k o d m í t á p r o n e p ř í p u s t n o s t, j e d n a k z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t.

D ů v o d y: Závodní výbor zřízený v závodě st-lky v Ch. stěžoval si u rozhodčí komise podle zák. o záv. výb. v Ch., že fma »Premier«, akc. spol. pro výrobu jízdních kol a strojů v Ch. propustila z práce dělníka Antonína K., zaměstnaného v závodě déle než 3 léta, že propuštění to jest vzhledem na délku doby zaměstnání tohoto dělníka v závodě a jeho zachovalost během této doby nespravedlivou příkrostiti a to tím spíše, poněvadž nezaměstnaný dělník za nynější těžké hospodářské krise nenajde žádnou jinou možnost obživy. Vzhledem k tomu navrhl záv. výbor, aby rozhodčí komise uznala, že propuštění toto jest nespravedlivou příkrostiti vůči jmenovanému dělníku a že firma jest povinna jej za dřívějších pracovních podmínek opět zaměstnávat.

Rozhodčí komise nálezem z 11. července 1932 zamítnuvši námitku nepřislušnosti rozhodčí komise uznala právem, že propuštění Antonína K. jeví se nespravedlivou příkrostiti a že žalovaná firma jest povinna tohoto dělníka přijmouti do práce za dřívějších pracovních podmínek a nahraditi mu zatím ušlý výdělek.

Proti tomuto nálezu obrátila se st-lka nejprve na okresní soud v Chebu, který usnesením z 30. září 1932 žaloby st-lky odmítl.

Rekurs, který st-lka proti tomuto soudnímu rozhodnutí podala, zamítl krajský soud v Chebu usnesením ze 7. listopadu 1932 z důvodů rozhodnutí I. stol. nacházejících oporu i v rozhodnutí nejv. soudu z 8. března 1927, Vážný č. 6873/27. Při tom poznamenal krajský soud, že podle § 105 úst. list. ve všech případech, ve kterých správní úřad rozhoduje o nárocích práva soukromého, přísluší straně tímto rozhodnutím dotčené po vyčerpání opravných prostředků domáhati se nápravy pořadem práva, a že tudíž st-lka musela by dříve vymoci si ve správní cestě zrušení nálezu rozhodčí komise pro její nepřislušnost a přikázání věci na řádný soud, a pak teprve byla by přípustna její žaloba u řádného soudu.